

**Curtea Supremă de Justiție**  
**DECIZIE**

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Hâncești din 31 decembrie 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2020, declarat de avocatul Alexei Kebeș în numele inculpatului

***Gușanu Ion xxxx.***

*Termenul de examinare,  
instanța de fond: 11.09.2017 – 31.12.2019,  
instanța de apel: 31.01.2020 – 11.09.2020,  
instanța de recurs: 28.10.2020 – 20.01.2021.*

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

**C O N S T A T Ă :**

1. Prin sentința Judecătorei Hâncești din 31 decembrie 2019, Gușanu Ion a fost condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la amendă în mărime de 750 unități convenționale, ce constituie 37.500 lei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Ursu Romin și Gușanu Valerii, însă în privința acestora hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

2. Instanța de fond a constatat că la 13 mai 2018, Gușanu Ion, împreună și de comun acord cu Ursu Romin și Gușanu Valerii, toți având scopul realizării intenției infracționale, îndreptate spre comiterea unui act de huliganism, dându-și seama că fapta urma a fi comisă în loc public, să ajungă la cunoștința publicului și să tulbure liniștea și odihna celor din jur, în timp ce se aflau în ograda Vasilisei Sava, situată în s. xxxx, r-nul xxxx, fiind în stare de ebrietate alcoolică, manifestând obraznicie deosebită față de stăpâna casei, au început să facă gălăgie, a striga cu cuvinte necenzurate, tulburând astfel liniștea și odihna stăpânei casei, Sava V., care se pregătea de culcare, iar la observațiile ultimei de a se liniști, aceștia au continuat să facă gălăgie, fapt care a determinat-o pe Sava V. să-1 cheme pe vecinul ei, Garanin Vasile (a.n.xxxx) pentru a-i liniști.

Apoi, Gușanu V., Ursu R. și Gușanu I., în timp ce se aflau în gospodăria nominalizată și încălcau grosolan ordinea publică prin adresări cu voce ridicată, cu cuvinte necenzurate, în ogradă a intrat Garanin V., care le-a cerut să înceteze acțiunile lor ilegale și să iasă din ogradă, apucându-l pe Ursu R. de mână și trăgându-l spre ieșirea din ogradă. Însă Ursu R., Gușanu I. și Gușanu V., în vederea realizării intenției lor de tulburare a ordinii publice, au început a-l numi cu cuvinte necenzurate pe Garanin V., provocând astfel un conflict. În continuare, în timp ce Garanin V. îl scotea pe Ursu R. din ogradă, Gușanu V. și Gușanu I. l-au urmărit pe Garanin V., numindu-l cu cuvinte necenzurate, iar când au ajuns la poartă, spre ieșirea în stradă, Gușanu I. s-a apropiat de Garanin V. și i-a aplicat o lovitură cu pumnul în spate, în rezultatul căreia Garanin V. a căzut în genunchi.

Apoi Garanin Vasile - fiul (a.n. xxxx), văzând că tatăl său, Garanin Vasile (a.n. xxxx) este agresat fizic, a intervenit în vederea aplanării conflictului, încercând să-i oprească pe Gușanu V. și Gușanu I. de a-l agresa în continuare pe tatăl său, care căzuse de la lovitura primită. Însă, Garanin Vasile - fiul (a.n. xxxx) a fost doborât la pământ de Gușanu V. și Gușanu I., care l-au lovit peste diferite părți ale corpului, iar Ursu R. a urcat peste partea vătămată și l-a mușcat în regiunea spatelui. Concomitent toți trei, Ursu R., Gușanu I. și Gușanu V. au continuat să-i numească cu cuvinte necenzurate pe Garanin Vasile (a.n. xxxx) și Garanin Vasile - fiul (a.n. xxxx), acțiuni ilegale care au fost curmate o dată cu chemare poliției.

În rezultatul acțiunilor huliganice ale inculpaților, părții vătămate Garanin Vasile (a.n. xxxx) i-au fost cauzate suferințe psihice, iar părții vătămate Garanin Vasile (a.n. xxxx) i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de vătămare neînsemnată.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că, Garanin Vasile (a.n. xxxx), fără nici un motiv l-a apucat de gât pe Ursu Romin, iar el doar i-a ferit mâina. Atunci Garanin Vasile (a.n. xxxx) l-a împins și l-a lovit cu pumnul. Apoi au ieșit cu toții în drum. Acolo el și Garanin Vasile (a.n. xxxx) s-au îmbrâncit reciproc, se numeau cu cuvinte urâte unii pe alții. După, la fața locului au venit colaboratorii de poliție.

Totodată, vinovăția inculpatului este dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Garanin Vasile xxxx, a declarat că l-a sunat vecina Sava Vasilisa, care l-a rugat să vină la ea, deoarece cineva face gălăgie. Intrând în ogradă, a văzut că acolo se aflau fiul său, Garanin Vasile, apoi Gușanu Ion, Gușanu Valeriu, Ursu Romin și Sava Petru. Sava V. era în casă. Primul cu cine el a discutat a fost Ursu R., pe care l-a apucat de mână și a încercat să-l scoată din ogradă. Acesta însă se opunea să iasă din ogradă și se îmbrâncea. În acel moment, a simțit o lovitură în spate, apoi o lovitură după ceafa cu pumnul sau cu palma. Cine l-a lovit nu cunoaște, dar mai târziu, fiul i-a spus că a fost lovit de Gușanu I. Au ieșit cu toții în drum și acolo au început să se îmbrâncească. Fiul a fost trântit la pământ, iar două persoane stăteau de asupra lui. Ursu R. l-a mușcat pe fiu de spate. În drum a fost lovit de Ursu R. și a căzut jos. Apoi a chemat poliția.

Partea vătămată Garanin Vasile xxxx, a relatat că ei vorbeau cu voce ridicată și făceau gălăgie. Sava V. a ieșit din casă și le-a spus că ea nu se poate odihni. În momentul când tatăl său a intrat în ogradă, Ursu Romin l-a apucat de maiou. Au ieșit cu toții în drum unde s-au luat la bătaie. Toți erau în stare de ebrietate și se numeau cu

cuvinte urâte. Ursu Romin 1-a mușcat de spate. În drum au ieșit și doi vecini, dar nu s-au apropiat de locul conflictului, care a durat circa 15 minute. Când se aflau în drum, Gușanu I. 1-a împins pe tatăl său și acesta a căzut jos.

Martorul Sava Vasilisa a declarat că la ea acasă se aflau fiul Sava P., împreună cu Ursu R., Gușanu I., Gușanu V. și consumau alcool. Întrucât toți erau în stare de ebrietate, făceau gălăgie, vorbeau cu voce ridicată și se exprimau cu cuvinte necenzurate. Ea le-a făcut observație să vorbească mai încet și să nu vorbească urât la ea în curte. A intrat în casă. Întrucât ei continuau să vorbească cu voce ridicată, ea fiind de una singură, a decis să-l sune pe vecinul Garanin V. și l-a rugat să vină să le facă observație. Ea nu a mai ieșit afară.

Întrucât martorul Sava Vasilisa în ședința de judecată nu a explicat motivul din care și-a schimbat declarațiile, la baza sentinței de condamnare urmează de pus declarațiile acesteia date la urmărirea penală, ele fiind consecvente și în coroborare cu alte probe administrate de partea acuzării.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 1309/D din 16.06.2017, părții vătămate Gurău Petru i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă edeme echimotice și excoriații la nivelul feței, echimoză cu excoriație la nivelul mâinii stângi suprafața palma care se califică ca vătămare neînsemnată.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201802D1722 din 20 august 2018, părții vătămate Garanin V., anul nașterii xxxx, i-au fost cauzate excoriație și echimoză la nivelul himitoracelui drept, excoriații la nivelul degetului II mâina stângă, genunchiul drept, edem al țesuturilor moi la nivelul gleznei drepte, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care se califică ca vătămare neînsemnată.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi calificate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane.

Apărarea a invocat că în acțiunile inculpatului lipsesc semnele componente ale infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece el a comis contravenția prevăzută la art. 354 Cod contravențional, adică huliganismul nu prea grav.

Sub acest aspect se reține că atât doctrina penală, cât și practica judiciară constantă atestă că infracțiunea de huliganism, prevăzută la alin. (1) art. 287 Cod penal, se poate realiza prin comiterea uneia dintre următoarele acțiuni: 1) acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de: a) aplicarea violenței asupra persoanelor; b) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; c) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice; 2) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism; 3) acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obraznicie deosebită. Prin acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea

persoanelor. Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății. Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. În frecvente cazuri, pretextul pentru săvârșirea infracțiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat, deoarece un astfel de pretext este în totală necorespondență cu fapta comisă și cu urmările produse de aceasta.

Comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligativ este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane. În cele mai frecvente cazuri, infracțiunea de huliganism este comisă în prezența altor persoane, care ar putea fi victime sau martori.

Deosebirea dintre contravenții și infracțiunea de huliganism constă în faptul că contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea, cu aplicarea violenței, asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

Astfel, probele administrate au dovedit cu certitudine faptul că inculpații Ursu R., Gușanu V. și Gușanu I. au săvârșit la data de 13.05.2018 huliganismul agravat care urmează a fi sancționat conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și nu huliganismul nu prea grav, prevăzut la art. 354 Cod contravențional.

Astfel, însăși inculpații au recunoscut că aflându-se la poarta Vasilisei Sava au vorbit cu voce și s-au exprimat cu cuvinte necenzurate, acestea fiind auzite de alți vecini care pe timp de noapte au ieșit în drum ca să vadă ce se întâmplă. La fel, s-a stabilit că ultimii au aplicat violența fizică atât față de Garanin V., a.n. xxxx, cât și față de fiul acestuia, Garanin V., a.n. xxxx, fapt confirmat printre altele și prin Raportul de expertiză judiciară nr. 201802D1722 din 20 august 2018 analizat mai sus.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța a luat în considerare că infracțiunea comisă este una mai puțin gravă, anterior inculpatul nu a mai fost atras la răspundere penală.

**3.** Inculpatul Gușanu Ion a declarat cerere de apel *nemotivată*, invocând că *nu este de acord cu hotărârea menționată*.

Apelantul a indicat că *își rezervă obligația în termen rezonabil, după formarea și redactarea cererii de apel motivată să o depună la Curtea de Apel*.

**4.** Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2020, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată

și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpaților încadrarea juridică corespunzătoare, și anume pe art. 287 alin. (2), lit b) Cod penal ca huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor și care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane.

În cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat cu certitudine că vina lor s-a dovedit prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, prin declarațiile părților vătămate, martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpaților în comiterea infracțiunilor incriminate conform actului de învinuire.

Ori, infracțiunea de huliganism, prevăzută la art. 287 Cod penal, se poate realiza prin comiterea uneia dintre următoarele acțiuni :1) *acțiuni intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică însoțite de:* a) aplicarea violenței asupra persoanelor; b) amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor; c) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice; 2) *acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin cinism;* 3) *acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc prin obrăznicie deosebită.*

Prin *acțiuni care încalcă grosolan ordinea publică* se înțelege fapta săvârșită în public, îndreptată împotriva ordinii publice, care se concretizează în acostarea jignitoare a persoanelor, în alte acțiuni similare, ce încalcă normele etice, tulbură ordinea publică și liniștea persoanelor.

Huliganismul însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violente constituie atât violența psihică, cât și cea fizică, ce se poate manifesta prin cauzarea unor prejudicii sănătății, care pot surveni în urma săvârșirii unor acțiuni cu caracter violent, produse prin aplicarea de lovituri, prin imobilizarea, îmbrâncirea, punerea unei piedici victimei, urmate de vătămarea integrității corporale sau de leziuni corporale, sau fără cauzarea prejudiciului sănătății. Acțiunile de huliganism sunt orientate, de regulă, spre public, spre reacția publicului, implicând jignirea demnității publice și încălcarea grosolană a ordinii publice. Desconsiderarea deplină a ordinii publice o demonstrează dorința făptuitorului de a profita de un pretext neînsemnat pentru răfuiala cu victima. În frecvente cazuri, pretextul pentru săvârșirea infracțiunii din motive huliganice este, în genere, aproape imposibil de identificat, deoarece un astfel de pretext este în totală necorespondere cu fapta comisă și cu urmările produse de aceasta.

La fel, comiterea infracțiunii de huliganism, într-un loc public, nu este o caracteristică obligatorie a acestei infracțiuni. Obligatoriu este modul public al infracțiunii: actele huliganice sunt săvârșite în prezența unor persoane sau rezultatul actelor huliganice devine inevitabil cunoscut altor persoane. În cele mai frecvente cazuri, infracțiunea de huliganism este comisă în prezența altor persoane, care ar putea fi victime sau martori.

La acest capitol, deosebirea dintre contravenții și infracțiunea de huliganism constă în faptul că contravențiile nu presupun și existența unei acțiuni adiacente alternativ, exprimate în: 1) aplicarea violenței asupra persoanelor; 2) amenințarea, cu

aplicarea violenței, asupra persoanelor; 3) opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane, care curmă actele huliganice.

Ori, inculpații au aplicat violența fizică atât față de Garanin V., a.n. xxxx, cât și față de fiul acestuia Garanin V., a.n. xxxx, fapt confirmat printre altele și prin raportul de expertiză judiciară nr. 201802D1722 din 20 august 2018, prin care s-a constatat că părții vătămate Garanin V., anul nașterii xxxx i-au fost cauzate excoriație și echimoză la nivelul himitoracelui drept, excoriații la nivelul degetului II mâna stângă, genunchiul drept, edem al țesuturilor moi la nivelul gleznei drepte, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur cu suprafața de interacțiune limitată, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care se califică ca vătămare neînsemnată.

Prin urmare, sunt nefondate argumentele că în acțiunile inculpaților lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de huliganism și că fapta lor urmează a fi reîncadrată în baza art. 354 Cod contravențional, ori, în cadrul cercetării judecătorești a fost constatat faptul că prin acțiunile inculpaților a fost încălcată grosolan ordinea publică, acțiuni care au fost însoțite de aplicarea violenței asupra părților vătămate, ceea ce exclude incidența normei contravenționale și confirmă incidența normei penale reglementată de art. 287 alin. (2), lit. b) Cod penal.

5. Avocatul Alexei Kebeș a declarat recurs ordinar, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Gușanu Ion să fie achitat.

Recurentul a invocat că, în contextul elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate inculpatului Gușanu I. conform art. 287 al. (2) lit. b) Cod penal, acestea nu se regăsesc, cu atât mai mult că deși unele din probele administrate la caz arată careva acțiuni, care posibil ar putea fi interpretate în favoarea învinuirii, acestea din urmă nu puteau fi reținute, în virtutea unor circumstanțe care le contrazic și le combat esențial.

Organul de urmărire penală n-a constatat faptul aplicării unei violenței de către Gușanu Ion, or, organul de urmărire penală, nu a dovedit vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Astfel, ar fi nedrept de a condamna o persoană conform art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, în lipsa unui probatoriu în sensul dat, afectată de acțiuni de provocare.

În drept, recursul, este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele fond și de apel, inclusiv în temeiul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul de pe rol, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv

cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părților vătămate Garanin Vasile xxxx și Garanin Vasile xxxx, martorului Sava Vasilisa, inclusiv cele date la urmărirea penală, raportul de expertiză judiciară nr. 1309/D din 16.06.2017 că părții vătămate Gurău Petru i-au fost cauzate vătămări neînsemnate, raportul de expertiză judiciară nr. 201802D1722 din 20 august 2018 că părții vătămate Garanin V., anul nașterii xxxx, i-au fost cauzate vătămări neînsemnate, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei privind învinuirea înaintată inculpatului și încadrarea juridică a acțiunilor lui infracționale. (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul vizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Totodată, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar, nu au fost invocate și în apel, deci, recursul ordinar și în acest sens nu are niciun suport legal (*pct. 3.- 5. din decizie*).

Astfel, împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că în acțiunile inculpatului au fost întrunite elementele infracțiunii imputate și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

**7.** În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

### **DECIDE :**

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Alexei Kebeș, împotriva sentinței Judecătoriei Hâncești din 31 decembrie 2019 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 septembrie 2020, în privința inculpatului Gușanu Ion xxxx, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 05 februarie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

